

Caspar Mauritius

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius, SS.
Theol. D. P.P. & Superint. Ad Exequias, Quas ... puerulo Thomae Alberto
Lindemanno, Filiolo desideratissimo, Parentes Moestissimi Hodie ... paratas
cupiunt Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1657

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770290825>

Druck Freier Zugang

Mavritius, C.
in
T. A. Lindemann.
Rostock. 1657.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR UNIVERSITATIS
ROSTOCHIENSIS

CASPARUS MAVRITIUS.

SS. Theol. D. P. P. & Superint.

Ad Exequias,

Quas

Scitissimo suavisimòq; puerulo

THOMÆ ALBERTO
LINDEMANNŌ,

Filiolo desideratissimo,

PARENTES MOESTISSIMI

*Hodie ad horam primam in templo Petrino,
paratas cupiunt*

Omnes omnium ordinum Cives Academi-
cos sedulo & officiosè invitat.

✻ (o) ✻

ROSTOCHII, Typis Haredum NICOLAI KILII
Acad. Typogr. Anno 1657.

Imperatoris Tureici ea est consuetudo,
ut nonnunquam ad subditos fatales li-
teras mittat, sua manu subscriptas &
nigro holoserico obvolutas, quarum
summarius est: *Mitte mihi caput tuum.*
Ejusmodi literas Imperator cœli terræq; ad omnes
homines mittit in hanc sententiam: MORIEMINI.
Nemini fas est resistere, nil juvat in lacrimas effundi,
stat decretoria sententia. Ad hanc elidendam nihil
valet fidei firmitudo: nemo quippe fide robustior
Abrahamo fuit, quem sacræ literæ dicunt mortuū esse
in canitie bona, & aggregatum ad populum suum.
Nihil valet infucata pietas & ad leges charitatis ex-
acta innocentia: erat quippe Moses fidelis in tota
domo DEI & tanto charitatis gradu resplenduit, ut
optaret anathema esse & deleri de vitæ libro, modo
suo cum dispendio salus populi exædificari posset,
qui tamen in monte Nebuntis in terra Moabitarum
ex præstituta Jehovah mortuus est. Nihil valet inte-
ger animus scelerisq; purus: HISKIA enim tantæ
sibi integritatis conscius, ut dicere potuerit: *Obse-
ro, Jehovah, recordare jam, me indefinenter ambu-
lasse coram te fideliter & corde integro, & quod bonum
est in oculis tuis fecisse.* hanc vocem audit, *Dispone
domuituæ, nam brevis moriturus es, nec viues.* Nihil
potentia & splendor huius mundi valet ad propul-
sandam vim fati. Quis enim splendidior Salomone?
qui tamen occubuit cum Patribus suis. Quis Saladino
potentior, Rege Ægypti, domitore Asiæ & Africæ,
terrore

terrore orbis? ast hic paucis ante mortem diebus lin-
teolum, cui mortuus involvendus erat, circumferri
& publica præconis voce significari iussit, hoc solum
ex omnibus opibus & florentissimis possessionibus
mortuo relinqui. Severi Imp. vox erat: *Omnia
fui & nihil expedit.* Idem diu contemplatus urnam,
in qua cineres post mortem ex prisco more erant re-
condendi, hæc tandem subiecit: *Tu virum capies,
quem orbis terræ non capit.* Summa, ad mortis vim
declinandam nihil valet sexus, nihil honos, nihil
ætas deniq;. Morimur omnes, etiam dum non-
dum morimur. Id quomodo fiat, rectè explicat
Hieronimus: *O si possemus in talem ascendere speculam,
de qua universam terram cerneremus! Jam tibi ostende-
rem totius orbis ruinas, gentes gentibus & regnis regna
collisa, alios torqueri, alios necari, alios absorberi fluctibus
alios ad servitutem trahi: hic nuptias, ibi plandum: illos
nasci, istos mori; alios affluere deliciis, alios mendicare, &
non Xerxis tantum exercitum, sed totius mundi homines,
qui nunc vivunt, in brevi spatio defuturos. Vincitur ser-
mo rei magnitudine, & minus est omne quod dicimus.
Redeamus igitur ad nos, & quasi è cælo descendentes pau-
lisper videamus. Sentisne obsecro te, quando infans, quan-
do puer, quando juvenis, quando senex factus sis. Quo-
tidie morimur, quotidie commutamur, & tamen ater-
nos nos esse credimus. Hoc ipsum, quod dicto, quod scribi-
tur, quod relego, quod emendo, de vita mea tollitur.
Quot puncta notarii, tot meorum damna sunt temporum.
Scribimus atq; rescribimus, transeunt mæria epistola, &*

scindente solum carina per singulos fluctus etatis nostra
momenta minuuntur. Quæcum ita sint, quis mor-
tem iniquo animo ferat? Ridemus eos, qui com-
muni omnium contributioni eximere se sine causa
student. Mors commune tributum est, quod sol-
vere tenemur omnes. Et lubenter id quidem exsol-
vunt Christi membra, persuasa quippe, mortem
excipere vitam verè vitalem, nullis temporum spatiis
terminandam. Hac mente Paulus: *Mors mihi lu-
crum.* Quid enim consequimur? cælum. Quid
amittimus? terram. Quid moritur? non anima: hæc
enim in manu DEI est. Non corpus: hoc enim se-
minatur, & novissimo die resurget. Quid ergo, in-
quies. Dicam, quod res est, moritur miseria nostra,
moriuntur calamitates nostræ, moriuntur plenè pec-
cata nostra. Hæc cogitabitis in acerbâ duplicatione
vulneris acerbissimi. Optimi Parentes. Ante
occiduum, & quod excurrit, terræ mandastis Filio-
lam desideritissimam DOROTHEAM MARGA-
RETAM. Hodie ad dormitorium suum lugentes
deducitis Filiolum unicè dilectum THOMAM AL-
BERTUM. Cor vobis findi in hoc tam graviluctu,
faxe i pectoris sit, qui non agnoscat. At recolligite
animum ô boni, & conditionem humanam intu-
emini. Respicite præsentia tempora, in quæ ilias
malorum incumbit. Adorate providentiam divi-
nam, quæ cum vitam dedit infinitis molestiis expo-
sitam, voluit esse quam brevissimam. Æstimate
benignitatem divinam, per quam factum est, ut Fi-
liolus

Filiolus vester brevi tempore peregrinatus in patriam
redierit & per trimestre unum atq; alterum jactatus
ac laborans optatissimum portum solutus omni la-
bore teneat. Vetuit olim Romanorum Rex secun-
dus Numa, ne infans triennio minor lugeatur, reli-
qvistot dierum luctum concessit, quot vixerant an-
nos. Quod si ratio frœnum injicere luctui Ethnico-
rum τῶν μὴ ἐχόντων ἐλπίδα potuit: quanto magis id apud
Christiana pectora valebit, ut in hoc svavissimi Fi-
lioli obitum inuatur luctus? De quo rectè usurpari
possunt Paulini in Panegyrico ad Pneumatium scri-
pti versus consolatorii:

*Gratuler an doleam? dignus utroq; puer.
Cujus amor lacrimas & amor mihi gaudia svadet,
Sed gaudere fides, flere jubet Pietas.
Tam modicum Patribus, tam dulci è pignore fructum
Desleo in exiguo tempore esse datum.
Rursus ut aeterna bona volvo perennia vita,
Quæ Deus in cælo præparat innocuis.
Lator obisse brevi functum mortalia seculo
Ut cito divinas perfrueretur opes.
Ne terrena diu contagia, mixtus iniquis
Duceret in fragili corporis hospitio :
Sed nullo istius temeratus crimine mundi
Dignius aeternum tenderet ad Dominum.*

Ergo Deo potius quam nobis deditus infans &c;
Nempe perire qui poterat, ut est malignum secu-
lum, jam perire divina bonitate neqvit. Quare, vos
submittite divinæ voluntati, Nomini Jehovæ be-

nedicite, per cuius misericordiam vester THOMAS
ALBERTUS vestimento, quod est mortale, exutus
est, ut æterno indueretur, atq; de tenebris ad lucem,
de periculis ad securitatem, de inopia ad divitias, de
prælio ad victoriam, de tristitia ad gaudium, de tem-
porali vita ad perpetuam, de fœtore ad suavissimum
odorem est subvectus. Natus est piè defunctus An-
ni præteriti M. DC LVI. die I. Junii circa X. vesperti-
nam ipso Trinitatis festo, & mox per lavacrum ba-
ptismi regeneritus est. Patrem habuit Virum Reve-
rendum & Clarissimum Dn. JOACHIMUM LIN-
DEMANNUM Ecclesiastem Petrinum vigilantissi-
mum, Collegam & in Christo Fratrem pl. colendum:
& lectissimam omniumq; virtutum sexum hunc ex-
ornantium decore conspicuam EVA M Goldsteins.
Avum Paternum habuit Virum Amplissimum, Con-
sultissimum & Excellentissimum, Dn. THOMAM
LINDEMANNUM, J. U. D. & Prof. celeberrimum,
deq; hac Academia præclare meritum; Aviam Pa-
ternam ELISABETHAM Hagen/ læminam prima-
riam & honoratissimam, nunc Viri Amplissimi &
Consultissimi Dn. ADOLPHI FRIDERICI von
Hagen/ J. U. D. & Practici solertissimi, Amici hono-
randi, conjugem dilectissimam. Avus maternus ei
fuit Vir pl. Reverendus & Clarissimus Dn. JOHAN-
NES Goldstein/ Ecclesiæ ad D. Nicolai per multos
annos Pastor quondam fidelissimus, & Ministerii
Rostochiensis Superintendens longè gravissimus:
Avia materna fœmina laudatissima DOROTHEA
AL-

ALWARDES jam Viri Reverendi & Clarissimi Dn.
 M. REMBERTI Sandthagen/ Ecclesiastæ Nicolai-
 tani fidelissimi, Collegæ & in Christo Fratris pl. co-
 lendi Conjux dilectissima. Quæ de morbo & morte
 ejus consignavit Vir Experientiss. & Excellentiss. Dn.
 D. CASPAR MARCHIUS P. P. Collega honora-
 tissimus, ea hic inferenda duximus. Ita vero habent.
*Malè habere caput beatus puerulus ipsâ Nativitatis Christi
 feriâ primâ ubi consuevit Variolarum imminentiũ sympto-
 mata, non tamen violenta nimis sese offerebant quibus cum
 obviamibatur idoneo medicamine, die statim tertio pro-
 dibant pustula, auctò celeriter earum numerò, consq; uti
 pars corporis nulla sequenti mox die conspiceretur ab his
 immunis. Prævitatem & ætius materia arguere lice-
 bat ex eo, quod, aliquot etiam diebus elapsis, parum at-
 tolli sed ichorosò serò inlatum potius extendi & contigua
 passim reddi variola viderentur. Curâ tamen omnia d-
 hibitâ tandem maturelcebant, & nonò morbi die elapsò
 sensim sponte suâ tum rumpebantur, tum exarescebant &
 decidebant. Undecimò appropinquantetussis quedam
 & raucedo aliquod in interioribus Vitium superesse ar-
 guebant, & quia dentium nonnullorum eruptio simul of-
 ferebatur, pavores subinde experiebatur Infans catero-
 quin quietissimus. Suspecta tum protinus fiebat morbi
 hæc duplicatio, sive unius ad alterum quasi superatum
 accessio, nihil tamen mittebatur, quod aliterando calori,
 conservandis viribus cordis cerebriq; conducere poterat:
 Nec videbatur etiam causa desperata prorsus, quandoqui-
 dem*

quidem nec inquietudo, nec respirationis molestia nec convulsio aut his simile quoddam gravius symptoma animadvertebatur quin Ejuscula nutrientia ac medicamentosos liquores eadem facilitate, quâ lac maternum sugibat, assumebat, usq; dum divinâ sic disponente providentiâ media inter 7. & 8. Januarii nocte, postquam factidus quodammodo vapor vespertinâ præcedente ex pectore per os occultioris in pectore labis haud obscurum indicium expirare deprehensus, oculos vitamq; placide in Jesulo salvatore suo clauderet.

Cum vero exanime corpusculum, quod animulæ hujc domicilium præbuit, hodie hora prima pomeridiana in dormitorium suum sit inferendum, rogamus & hortamur Cives Academicos, ut in honorem & solatium moestissimorum Parentum & memoriam clarissimarum familiarum ad funeris deductionem frequentes conveniant, Deo ter opt. Max. utramq; Rempubl. piis precibus commendent, & mortis frequenti meditatione se revocent à peccatis, *In quo enim quemq; invenerit suus novissimus dies, in hoc eum comprehendet mundi novissimus dies: quoniam qualis in die isto moritur, talis in die illo judicabitur.*

P.P. Rostochii XI. Jan. Anno M.DC.LVII. sub
Sigillo Rectoratus.

Conveniendum in Æde Petrina
hora prima.

ALWARDES jam Viri Reve
M. REMBERTI Sandthagen
tani fidelissimi, Collegæ & in
lendi Coniux dilectissima. Q
ejus consignavit Vir Experien
D. CASPAR MARCHIUS
tissimus, ea hic inferenda duxi
Malè habere capit beatus puerula
feriâ primâ ubi consveta Variola
mata, non tamen violenta nimis se
obviâ ibatur idoneo medicamin
dibant pustula, auctò celeriter ea
pars corporis nulla sequenti mox
immunis. Prævitatem & amplexu
bat ex eo, quod, aliquot etiam
tollit sed ichorosò serò inlatum pot
passim reddi variola viderentur.
hibitâ tandem maturelcebant, &
sensim sponte suâ tum rumpebant
decidebant. Undecimò appropinq
& rauceo aliquod in interiorib
guebant, & quia dentium nonnu
tere batur, pavores subinde expe
quinqviescimus. Suspecta tu
hæc duplicatio, siue unius ad alt
accessio, nibil tamen omittebatur
conservandis viribus cordis cereb
Nec videbatur etiam causa desper

larissimi Dn.
astæ Nicolai
ratriis pl.co
bo & morte
ellentiss.Dn.
ega honora
ero habent.
vitatis Christi
entia sympto
nt quibus cum
m tertio pro
d, consq, uti
retur ab his
arguere lice
his, parum at
& contigua
men omni ad
bi die elapsò
urescebant &
s quadam
supersse ar
ptio simul of
fians catero
fiebat morbi
superatum
rando calori,
cere poterat:
quandoqui
dem

